

РЕШЕНИЕ

№ 320

гр. Пловдив, 13.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева

Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разгледа докладваното от Светлана Ив. Изева Въззивно гражданско дело
№ 20215300502484 по описа за 2021 година

Производството е въззивно и е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от „Е-Скай“ООД,ЕИК-200231863,със седалище гр.София чрез адв.Р.И. против решение № 261762/17.06.21г.,постановено по гр.д.№ 4017/2020г. по описа на Районен съд - Пловдив,12-ти гр.с.,с което е осъдено „Е-Скай“ООД,ЕИК-200231863 да заплати на Д. А. К.,ЕГН-***** сумата от 199,92 евро като дадена без основание по договор за закупуване на самолетни билети от дата 07.01.20г.,ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаването на исковата молба-12.03.20г.до окончателното изплащане на вземането,както и разноски по делото в размер на 52лв.

Решението се атакува като неправилно и незаконосъобразно и се иска неговата отмяна и постановяване на друго решение по същество, с което да се отхвърли искът като неоснователен и недоказан.Ангажират се доказателства.Претендират се разноски.

Въззиваемата страна Д. А. К.,ЕГН-***** оспорва въззивната жалба като неоснователна по съображения,изложени в писмен отговор и писмена защита и моли първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено.

Пловдивският Окръжен съд,след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259,ал.1 от ГПК от лице, имащо право на жалба и като такава е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Ищцата Д.К. в исковата молба твърди,че през 2019г.планирала да прекара със своя приятел почивката си от 13.02.20г.до 03.03.20г.в Т** и С***,като след пристигането в

Т***,от 15.02.20г.до 17.02.20г.да отидат до С***а след това отново се върнат в Т*** до края на почивката.Затова ищцата резервирала и закупила два самолетни билета чрез сайта на ответника „Е-Скай“ООД –esky.com,изпратени ѝ на ел.поща на 08.01.20г. на стойност 159 евро за билетите и 40,92 евро за такса обслужване на 2 бр.билети за полет *****,с дата на заминаване 15.02.2020г. и дата на връщане 17.02.20г.Пътуването следвало да се осъществи чрез авиокомпания Скат.За осъществената продажба на самолетни билети ответникът издал Протокол № 5000329991 и ф-ра № 5000329991.Тъй като от средата на месец януари 2020г.в медийното пространство започнала да се разпространява информация за разрастваща се епидемия от Коронавирус и нарастващия брой на заразените лица в Китай и региона, включително и Тайланд,и тъй като приятелят на ищцата попадал в рискова група,взели решение да отменят пътуването си.

Твърди се, че на 05.02.2020г. ищцата изпратила електронно съобщение до ответника,на 09.02.20г.изпратила второ съобщение,с които го уведомявала,че разваля сключения договор поради непредвидени обстоятелства-разпространението на Коронавирус в азиатския регион и опасност от заразяване и желае да ѝ се възстанови заплатената от нея сума.

Още същия ден ответникът изпратил отговор,че няма да ѝ бъде възстановена сумата,тъй като по Тарифата на авиокомпанията,ако пътник желае да анулира билет по собствено желание,няма да има сума за възстановяване.

Тъй като ответното дружество не възстановило заплатената от нея сума, ищцата моли за осъждането му да ѝ заплати сумата от 199,92евро в левова равностойност на 391,04лв.,представляваща по издадените: Протокол № 5000329991 за 159 евро(311лв.) и ф-ра № 5000329991 за 40,92евро в левова равностойност 80,04лв.

С отговора на исковата молба ответникът „Е-Скай“ООД е оспорил иска като неоснователен, като е възразил, че дружеството е посредник между потребителя и авиокомпаниите,продаващи самолетни билети и условията по промяна на самолетните билети,вкл.тяхното анулиране се определя от съответната авиокомпания.Поради това в Общите условия на „Е-Скай“ООД,които всеки потребител задължително следва да приеме,за да закупи самолетен билет,било отбелязано,че промени във вече издаден самолетен билет,вкл.неговото анулиране,могат да се правят,само ако тази възможност е предвидена в условията на тарифата на съответния превозвач,извършващ полета или изпълнителя на услугата и при спазване на посочените в нея правила.Твърди,че съгласно Тарифата на авиокомпания Скат,дадена като Приложение 1 към ОУ, при анулация на билети не се връщат суми,поради което и ответникът отказал възстановяването на сумата.Посочва,че полетите са осъществени,което означавало,че не са били налице условия за отмяната им.Още при резервирането на самолетните билети ищцата знаела за наличието на коронавирус в Азия и поела риска да осъществи пътуването.Разваляне се допускало само при неизпълнение на някоя от страните,а ответникът изпълнил изцяло своите задължения по договора за посредничество за закупуване на самолетни билети,а впоследствие и авиокомпанията изпълнила договора за превоз,тъй като полетите били осъществени.Оспорва се наличието на непредвидени обстоятелства,тъй като към този период нямало нито затваряне на границите,нито обявени карантини в *****.Твърди се,че договорът не е развален,тъй като е налице изпълнение на задълженията по него.

Районният съд е квалифицирал иска като такъв по чл.55 от ЗЗД,без да уточни кой от трите основни състава на разпоредбата е имал предвид,а те са уредени в три различни хипотези в ал.1 на чл.55 от ЗЗД - неоснователно обогатяване при изначална липса на основание (предл.първо),при неосъществено основание (предл.второ) и при отпаднало основание (предл.трето).С оглед твърденията в исковата молба настоящата инстанция намира,че предявеният от К. иск намира основанието си в нормата на чл.55, ал.1, предл. трето от ЗЗД и е за връщане на получена сума при отпаднало основание за плащането ѝ.

Съгласно нормата на чл.269 от ГПК,регламентираща правомощията на въззивната инстанция,въззивния съд се произнася служебно по валидността на постановеното от първата инстанция решение,а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.Правомощията на въззивния съд за проверка на правилността на решението са ограничени до заявените в жалбата доводи.

С решението си районният съд е приел за установено, че договорът между страните е такъв за туристически пакет по см.на гл.II,раздел VII от Закона за туризма; че ищцата е прекратила този договор,и приложима в случая е разпоредбата на чл.89,ал.5 от ЗТ.Отделно от това е приел,че доколкото К. е потребител по см.на §13,т.1 от ЗЗП,същият закон е приложим в отношенията между страните.Клаузата в ОУ,че при анулация на билета ответника не дължи връщане на стойността на билета,била неправопавна по см.на чл.143,ал.1,т.2 от ЗЗП.

По делото не се спори,че ищцата е резервирала и заплатила два самолетни билета за посочените дати и до посочените по-горе дестинации чрез сайта на отв.дружество.От приложената по делото кореспонденция между страните се установява,че на 06.02.20г.ищцата е отправила до ответника изявление по електронна поща,че желае да прекрати договора и да анулира самолетните билети поради непредвидени обстоятелства-развиващото се разпространение на Covid-19 в Азиатския регион.Ответникът е отговорил с имейл от 09.02.20г.,като е уведомил К.,че от авиокомпанията С.(извършваща резервирания превоз),няма информация,че „упълномощават възстановяване на средства по закупени самолетни билети,при условие,че в този регион няма издадена препоръка от здравните власти за наличие на този вирус“.В такъв случай било необходимо да се анулира по условие на тарифата,в която е закупен самолетния билет,а по условията в тарифата-ако пътник желае да анулира билет по собствено желание,няма да има сума за възстановяване.

Очертаният спорен въпрос е дали е развален договорът между страните в хипотезата на форсмажорни обстоятелства и дали в тази хипотеза ответното дружество дължи връщане на полученото по договора,както и дали са били налице непредотвратими и извънредни обстоятелства,обуславящи правото на ищцата за едностранното прекратяване на договора,без същата да дължи на ответника заплащане на такса за прекратяване.

Пловдивският окръжен съд в настоящия съдебен състав н е споделя извода на първоинстанционния районен съд,че договорът между страните е такъв за туристически пакет по смисъла на гл.VII,раздел II от ЗТ,(а не глава II,раздел VII,както неправилно е посочил ПдРС).

Разпоредбите на раздел II от ЗТ уреждат условията и реда за осъществяване на туристически пакети и свързани туристически услуги.Цитираният от районния съд чл.89 от КТ пък урежда случаите,когато пътуващият има право да прекрати договора за туристически пакет.По см.на § 67 от ДР на ЗТ туристическият пакет представлява комбинация най-малко от два различни вида туристически услуги за целите на едно и също пътуване или ваканция при определени условия,визирани в б.„а-дд“.В случая по делото няма данни,а и страните не твърдят,че услугата закупуване на самолетни билети,ползвана от ищцата,е комбинирана с друг вид туристическа услуга (друг превоз,настаняване и др.),и то при предвидените в § 67 от ДР на ЗТ хипотези,нито има данни за сключен между страните договор за туристически пакет,съдържащ съответните реквизити по чл.82,ал.1,т.1-9 и чл.84 от ЗТ.С оглед на това настоящата инстанция намира,че се касае за самостоятелна туристическа услуга по см.на § 90,б.„а“ от ДР на ЗТ,която обаче не е част от туристически пакет и следователно спрямо нея не е приложима разпоредбата на чл.89 от ЗТ,вкл.ал.5 и 6 от същата,уреждаща прекратяването на договора за туристически пакет преди започване на изпълнението в случай на непреодолими и извънредни обстоятелства.Предвид изложеното следва да се приеме,че отношенията между страните произтичат от договор за посредничество,за който са приложими разпоредбите на ЗЗД.

Ищцата се позовава на разваляне на договора ѝ с ответника поради непредвидени и непреодолими обстоятелства, а именно разрастващата се епидемия от Коронавирус в региона, в който е трябвало да се осъществи полета ѝ.

Въззивната инстанция в настоящия ѝ състав намира, че договорът не е развален. Приложимата хипотеза с оглед твърденията в исковата молба е обективна отговорност за неизпълнение от страна на ответника поради форсмажорни обстоятелства. Съгл. чл. 81 от ЗЗД длъжникът не отговаря, ако невъзможността за изпълнението се дължи на причина, която не може да му се вмени във вина, а съобразно чл. 89 от ЗЗД, ако задължението на едната страна се погаси поради невъзможност за изпълнение, договорът се разваля по право. Следователно ищцата може да претендира разваляне на договора по право, ако докаже наличието на твърдените от нея непреодолими и непредвидени обстоятелства - разпространението на Ковид -19 в района на Тайланд и Сингапур и невъзможността на ответника в тази връзка да изпълни задължението си. В случая обаче не са били налице непреодолими и извънредни обстоятелства, настъпили или случващи се в мястото на дестинацията или в непосредствена близост до него, които да засягат значително изпълнението на туристическата услуга или превоза на пътници до дестинацията. Ищцата, върху която лежи доказателствената тежест, не е представила доказателства, че е имало забрана или ограничаване на пътуванията до Тайланд и Сингапур и между двете държави за процесния период поради разпространението на коронавирусна инфекция. Полетът, билетите за който ищцата е искала да анулира, е бил проведен. Следователно не е била налице обективна невъзможност за изпълнение от страна на ответника, за да се развали договорът по право. Той не е развален и поради виновно неизпълнение на ответника - дружеството е изпълнило задълженията си по него, като е закупило самолетните билети и ги е предоставило на ищцата, а полетът е бил проведен.

При това положение съдът приема, че ищцата е анулирала самолетните билети съобразно предвидените ОУ на ответника и съобразно тарифата на авиопревозвача ****. Според тази тарифа отмяна или връщане на сумата за билети са абсолютно забранени, а в ОУ изрично е записано, че анулирането на вече издаден самолетен билет може да се прави само, ако такава възможност е предвидена в условията на тарифата на съответния превозвач, извършващ полета. Противно на твърденията на въззиваемата, същата е била запозната както с ОУ, така и с тарифата на превозвача. Това се установява от изготвената СТЕ, тъй като според последната, за да завърши своята резервация, потребителят трябва да отбележи чек-бокса, с което декларира, че е запознат с описаните условия. Т.е. щом като ищцата е резервирала билетите, то тя е била запозната с ОУ и тарифата на превозвача.

Настоящата инстанция не споделя и извода на първостепенния съд за неравноправност на клаузата на т. III, т. 4.4 от ОУ на ответното дружество, че при анулация на билета „Е-Скай“ ООД не дължи връщане на стойността на билета по см. на чл. 143, ал. 1, т. 2 от ЗЗП, тъй като изключвало правото на потребителя-турист, произтичащо от ЗТ по отношение на търговеца да получи платеното при упражняване на прекратяването, като вместо това позволява на търговеца да задържи заплатените от потребителя суми. Поради неточното цитиране на приложимата разпоредба (ал. 1 на чл. 143 не съдържа точки, а ал. 2 съдържа 20 точки, като не е ясно коя от тях е имал предвид съда), настоящата инстанция намира, че не е налице неравноправност на клаузата на т. III, т. 4.4 от ОУ по смисъла на изброените по т. 1-20 от ал. 2 на чл. 143 от ГПК, а и в случая не се доказва ответникът да е задържал заплатената от ищцата сума за самолетните билети, тъй като той е само посредник и е заплатил стойността на билетите на авиокомпанията (чрез своя партньор), но авиокомпанията не му е възстановила сумата от продажбата на билетите. Тези обстоятелства се установяват от представените пред въззивната инстанция писмени доказателства (ф-ра 2020-9632306 на л. 37) и ССЕ, чието заключение съдът кредитира като обективно изготвено.

Ето защо по горните съображения настоящата инстанция намира за неправилни

изводите, до които е стигнал районния съд, а постановеното от него решение - за незаконосъобразно. Като такова същото следва да се отмени и вместо него следва да се постанови друго, с което да се отхвърли предявеният от Д. А. К. против „Е-Скай“ ООД иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. трето от ЗЗД.

Предвид основателността на жалбата, въззиваемата К. следва да бъде осъдена да заплати на дружеството-жалбоподател направените от него разноски в двете инстанции. Същите са в общ размер на 951 лв., от които 460 лв. за първа инстанция за адв. възнаграждение - 300 лв. съобр. ДПЗС, пл. нареждане и фактура и за СТЕ - 160 лв., и 491 лв. за въззивната инстанция, включващи ДТ - 25 лв., ССЕ - 150 лв., 300 лв. адв. възнаграждение съобр. представен ДПЗС и 16 лв. превод от чужд език съобр. представена ф-ра.

По горните съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 261762/17.06.21 г., постановено по гр. д. № 4017/2020 г. по описа на Районен съд - Пловдив, 12-ти гр. с., с което е осъдено „Е-Скай“ ООД, ЕИК-200231863 да заплати на Д. А. К., ЕГН-***** сумата от 199,92 евро като дадена без основание по договор за закупуване на самолетни билети от дата 07.01.20 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаването на исковата молба - 12.03.20 г. до окончателното изплащане на вземането, както и разноски по делото в размер на 52 лв., като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. А. К., ЕГН-***** от гр. Пловдив против „Е-Скай“ ООД, ЕИК-200231863 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Софийски герой“ № 1, ет. 3, представлявано от управителя Д. П. М. иск за осъждане на ответника да й заплати сумата от 199,92 (сто деветдесет и девет евро и 92 евроцента) в легова равностойност на 391,04 лв. (триста деветдесет и един лв. и 04 ст.) като дадена на отпаднало основание по договор за закупуване на самолетни билети от дата 07.01.2020 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаването на исковата молба - 12.03.20 г. до окончателното изплащане на вземането, като неоснователен.

ОСЪЖДА Д. А. К., ЕГН-***** от гр. Пловдив да заплати на „Е-Скай“ ООД, ЕИК-200231863, гр. София сумата от 951 (деветстотин петдесет и един) лв. разноски по делото за двете инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____